

Sommige werksituaties zijn lastig en lijken onoplosbaar. Toch is er vaak een uitweg. Coach Loeke Richter herstelt elke maand de balans tussen leven, lijf en werk van een cliënt uit haar praktijk.

Loeke Richter (1952) werkt al jaren als coach, trainer en (hapto)therapeut. Ze zorgt voor een frisse wind, vindt een nieuwe *work/life*-balans en ondersteunt persoonlijke veranderingsprocessen. www.schaalvanrichter.nl

Anne-Jo wil best maar hoe stuur je 2de legvaders aan?

Deze maand

Naam: Anne-Jo

Leeftijd: 44

Beroep: zp'er

Gedoe: Anne-Jo ergert zich dood. Ze is een jonge, serieuze zelfstandige en werkt samen met twee mannen: drukke vijftigers die net aan een nieuw gezin zijn begonnen. Ondertussen lopen ze er op 't werk de kantjes vanaf.

WERK

Anne-Jo is 44 en zp'er (zelfstandige professional). Als huisschilder en behanger neemt ze opdrachten aan voor verbouwingen en besteedt ze werkzaamheden uit aan timmermannen, keukeninstallateurs, vloerenleggers en stukadoors. Ook allemaal zp'ers. Meestal zijn het mannen en vaak zijn ze wat ouder. Ze gaan samen projecten aan. Eén heeft er steeds de leiding en de verantwoordelijkheid. Anne-Jo werkt keihard, is gedisciplineerd en levert kwaliteit. "En dat verwacht ik ook van anderen," zegt ze. "Maar wat mij de laatste tijd met die wat oudere mannen overkomt, daar word ik knettergek van! Dán moeten ze naar de crèche, dán naar het consultatiebureau..." Ze hebben een nieuw gezin en weten werk en privé niet goed te scheiden.

LEVEN

Anne-Jo is de jongste uit een gezin van vier kinderen; ze heeft drie broers. Ze komt uit Zuid-Holland, haar ouders zijn bloementelers. Anne-Jo's moeder had graag gewild dat ze ging studeren, maar dat werd 'm niet. Weinig zitvlees en meer een 'doener'. Na een tijdje heao proberen geeft Anne-Jo het op en gaat bij haar broer in zijn schildersbedrijf werken. Ze blijkt goed in haar vak. Muren mooi maken vindt ze geweldig. Ze gaat naast schilderen ook behangen. Maar werken onder haar broer wordt ingewikkeld. "Hij is aardig, maar ik ben veel preciezer. Dat gaf narigheid." Dus begint ze voor zichzelf en zoekt er andere mensen bij. Haar vader was haar beste maatje maar hij leeft niet meer. Aan haar wat ziekelijke moeder besteedt Anne-Jo veel aandacht. Verder heeft ze een vriend, Harmen. Samen hebben ze Airedale Terrier Bruno, waar ze lange wandelingen mee maken. Samenwonen doet Anne-Jo niet.

LICHAAM

Anne-Jo is stoer en stevig. Met een levendig gezicht, vrolijke kleren en altijd rode lippen. Haar spierconditie is goed. Wel kan ze soms moe zijn en dan speelt haar rechterschouder op. Niet raar met werkweken van zeker 50 uur. En de zorg voor haar moeder. Het breekt haar soms op en dan gaat ze er even tussenuit. Een beetje zwerven in haar busje. Maar dat is er de laatste tijd niet van gekomen.

De situatie

Van kind af aan is Anne-Jo gewend dat iedereen veel energie heeft en een streng arbeidsethos: werk vóór alles. Bovendien is ze van 'gewoon oplossen en aanpakken'. Dat verwacht ze ook van de mannen met wie ze werkt. Ze is er niet op ingesteld dat mannen tegenwoordig anders zijn: ook huisvaders. Zeker mannen van boven de 50 die net de *switch* van hun leven hebben gemaakt. Die juist niet van die oude stempel zijn. De twee mannen met wie ze nu werkt, staan onder gigantische druk. Ze hebben een jong kind, net de emotionele schade van hun vorige relatie verwerkt en willen het thuis nu écht anders doen. Daar lijdt hun werk onder. En zowel Anne-Jo als de 'mannen' zijn zp'er. Omzet halen is in deze tijd van het grootste belang.

De voorbereiding

Om de situatie voor Anne-Jo goed in beeld te krijgen, bedenk ik een rollenspel. Daarin worden de spelers (zij, Jan en Harry) op de vloer door cirkels gesymboliseerd. Door bijvoorbeeld op cirkel 'Jan' te gaan staan, verplaatst Anne-Jo zich in Jan en vertelt ze zijn verhaal. Ik stel als zogenaamde buitenstaander vragen aan Jan. En later op dezelfde manier aan Harry. Zo ontdekt Anne-Jo wat de mannen willen en waar ze tegenaan lopen. En wat ze van háár verwachten.

De aanpak

Het spel geeft inzicht in de problemen waar iedereen tegenaan loopt. Ik vraag Anne-Jo

wat ze met dit inzicht zou kunnen doen. Ze antwoordt: "Eerst maar eens met z'n drieën om de tafel gaan." Uit dat gesprek komt onder meer naar voren hoe zeer beide mannen worstelen met hun *work/life*-balans. Ze vinden het vreselijk moeilijk om zowel het thuisfront als Anne-Jo naar behoren te bedienen. Ze willen niet falen in hun nieuwe relatie met partner en kind. Ze staan onder financiële druk. En: ze hebben niet meer de energie als toen ze twintig waren. Anne-Jo begrijpt dat, maar eist wel dat ze kwaliteit leveren. Anders moet zij extra uren maken. En zijn dat onbetaalde uren. Een heftige discussie leidt tot het maken van een lijst afspraken.

Het resultaat

Tijdens het gesprek kijken we vooral naar hun overeenkomsten. Eén daarvan is dat ze alle drie echt kwaliteit willen leveren. Dat betekent: méér tijd uittrekken. Voor hun huidige klus betekent dat een aantal onbetaalde uren extra werk; dat verlies delen ze. Een volgend project gaan ze ruimer begroten. "We gaan niet onder onze eigen duiven schieten!" Anne-Jo heeft meer begrip gekregen voor de situatie van haar collega's en is blij dat ze haar kwaliteitseisen delen. Ze wil toch het liefst met oudere mannen blijven klussen. "Alhoewel," lacht ze, "een béétje watjes zijn het wel, die oudere kerels van nu!" Uiteindelijk vindt Anne-Jo ook dat ze wat aardiger voor zichzelf kan zijn. Af en toe een flinke massage zal haar goed doen. ■

Loeke geeft tips

Voor een betere samenwerking binnen kleine zp-teams:

- **Verplaats je in elkaars positie.** Stel vragen vanuit de ander: wat is voor de één, wat voor de ander belangrijk?
- **Welke gemeenschappelijke werknormen en -waarden hebben jullie?** Misschien wel meer dan je denkt. Tel ze op.
- **'Bewaak' die waarden.** Hou ze in je achterhoofd terwijl je met elkaar werkt.

